

Årsrapport fra programsensor

Rune Flikke, Universitetet i Oslo

Oslo, januar 2020

Oppnevnt for perioden V-18 til og med H-21

Andre rapport, V-19 og H-19

Grunnlaget for rapporten

I forbindelse med arbeidet med denne rapporten besøkte jeg Institutt for Sosialantropologi i periodene 14–15.05 og 30.09–01.10, 2019.

Under besøket i mai hadde jeg møter med fungerende instituttleder, studieleder, fagutvalget og seks masterstudenter. Jeg deltok også på en forelesning og seminarundervisning på SANT103 *Materialitet: Miljø, stad og økonomi*. Etter seminaret hadde jeg en samtale med 6 av studentene i en times tid.

H-19 deltok jeg første dag på forelesninger på SANT100, og møtte med seminargruppelederne på kurset. Jeg deltok også på forelesning på SANT104 *Religion and Creativity* etterfulgt av et møte med emneansvarlig. Dag to hadde jeg møte med fagutvalget, instuttledelsen og emneansvarlig på Sant100.

Ved begge anledninger mottok jeg dokumenter med informasjon om opptak, karakterfordeling, gjennomføring etc.

I det følgende vil jeg først diskutere generelle inntrykk fra mine samtaler. Jeg vil så gå spesifikt inn på bachelor programmet, etterfulgt av masterprogrammet. Avslutningsvis vil jeg oppsummere hva jeg mener er de viktigste punktene fra rapporten.

Noen generelle trekk ved instituttet:

Instituttet har de siste årene hatt en jevn stigning i opptak på bachelorprogrammet, fra 70 i bunnåret 2014 til 120 i 2019. En mulig viktig grunn til den gode rekrutteringen til bachelor kan være skolebesøksordningen som har utført 16 besøk ved lokale skoler. I samme periode har instituttet hatt en nedgang på master, hvor 20 ble tatt opp i 2017 og 15 i 2019. Ved avsluttende mastereksamen V-19 ble det uteksaminert 8 kandidater av de 11 som var oppmeldt. Det er verd å merke seg at dette er den motsatte trenden de har hatt på SAI (UiO) hvor det har nesten vært en dobling i søknadsmassen til den nye internasjonale masteren. 50 studieplasser med oppstart i august 2019 har hatt i overkant av 4 søkere per plass. Mitt klare inntrykk er at instituttet ikke rekrutterer masterstudenter fra andre universitet, men fra egne rekker. Denne situasjonen skiller seg også fra SAI, som hvert år mottar masterstudenter fra de andre norske universitetene og regelmessig fra Danmark.

I en periode med flere naturlige avganger har instituttet gått fra 16-17 fast vitenskapelig ansatte i 2012 til 13 i 2019). Sammenliknende politikk har i denne perioden økt staben tilsvarende. Dette skyldes vektlegging av studiepoengproduksjon. I løpet av 2020 vil instituttet slik det ser ut ha tre nyansatte. Da er det omtrent 10 år til neste planlagte avgang. Da jeg ved flere anledninger hører at det i dag er en presset situasjon i forhold til å dekke de faste arbeidsoppgavene med dagens besetning, bør instituttet ha en langtidsstrategi i forhold til opprettholdelse av aktivitetsnivået.

Møte med fagutvalget V og H 2019:

En av hovedutfordringene til fagutvalget, er at det kommer få folk på deres arrangementer. Det kommer noen til faglige møter, men få deltar sosiale aktiviteter. En av studentene påpekte at det som fungerte av sosiale møteplasser var sentrert rundt alkohol, noe vedkommende syntes var uheldig. Det var enighet om at studentmiljøet med fordel kunne bli bedre. Et ønske om å styrke det sosiale samholdet blant bachelor studentene gjorde at de V-19 startet en etnografisk filmklubb. Det ble påpekt at SANT100 allerede

bruker mye film i undervisningen, men de understreket at filmvisningen gir en myk start til universitetsstudiene og er et godt bidrag til studentmiljøet når filmene engasjerer og diskuteres. Et tema som går igjen i alle samtalene jeg har om studentmiljøet er at lesesalen på Ulrike Pihls hus har fungert svært dårlig.

Av positive ting ble det ble klart uttrykt at Åpen dag var en god erfaring. To fra fagutvalget stilte for instituttet. Faddergruppen er også et viktig møtepunkt for å jobbe med å skape et godt studentmiljø.

Studentene får god støtte og oppbakking fra administrasjonen ved instituttet, men fagutvalget uttrykte et ønske om å ha et arrangement hvor de vitenskapelige introduserer seg selv og egen forskning for studentene. Mange vet ikke hvem de er og hva de gjør. De påpekte også at det var svært vanskelig å ta kontakt og at det var få fast vitenskapelige som viste interesse for studentene.

Jeg hadde på forhånd blitt gjort oppmerksom fra administrasjonen at de opplevde kommunikasjonen med studenter som en utfordring da mange studenter ser ut til å ikke få med seg viktig informasjon som blir sendt ut. Da jeg spurte fagutvalget om hvordan de holder seg oppdatert i forhold til informasjon fra instituttet var svaret entydig at alle sjekker mailen nå, men at de ikke var flinke til det i starten av studietiden. De var også enige i at de hadde blitt gjort oppmerksom på behovet for dette ved flere anledninger i løpet av studiet, men vektla at grunnlaget må starte tidlig på høsten første semester med blant annet god informasjon om tilgjengelige apper for pushmail etc. Alle hadde koblet på pushvarsel nå, men de var ærlig på at mailene nesten ikke blir lest fordi det kommer for mange. De var også klare på at FaceBook fungerer fint som formidlingskanal for studentarrangementer. De var derimot usikre på hvor de skal finne annen relevant informasjon. Det ble påpekt at det er ivrige seminargruppledere som sørger for at de eventuelt får med seg gjesteforelesninger.

Studentene på 6 semester uttrykte en følelse av at forståelsen av faget ikke falt på plass før SANT215 Komparativ Regional Etnografi. Dette er siste semester, bachelor og i så fall litt i seneste laget, selv om det er et utmerket utgangspunkt for rekruttering til master.

Bachelor:

SANT100 Invitasjon til Sosialantropologi:

Synnøve Bendixsen er emneansvarlig på kurset for første gang. Hun har gjort noen få pensumsendringer, hvor blant annet Stollers artikkel ser ut til å fungere bra. Forelesningene ble delt mellom emneansvarlig og en stipendiat. En vitenskapelig assistent hadde seminargruppeundervisningen. Emneansvarlig benytter seg mye av summegrupper i forelesningen, noe som oppleves positivt av studentene jeg snakket med. Det har tidligere vært litt kritikk av minifeltarbeidet, men dette semesteret var noen tidligere studenter invitert for å dele erfaringer. Dette ser ut til å ha hatt en positiv effekt. Informasjonen om minifeltarbeid er ikke klart lagt fram på emnesidene. Dette bør gjøres under «Læringsutbytte» og eventuelt spesifiseres om dette er den obligatoriske oppgaveinnleveringen som nevnes.

Jeg deltok på en forelesning med stipendiaten. Temaet var sosial ulikhet i Brasil og bygget over pensumsboken *The Spectacular Favela: Violence in Modern Brazil*. Det var omtrent 60 studenter tilstede.

Forelesningen starter med 4 spørsmål som organiserte undervisningen.

1. Hva er konteksten for bok og hvordan bør den leses?
2. Hvordan er boka strukturert og hva er hovedargument
3. Hva lærer bok oss om etnografi som metode og sjanger
4. Hvordan kan du bruke boka ved eksamen?

Jeg fikk et klart inntrykk av at det var en positiv og trygg tilstedeværelse i forelesningssalen hvor studentene ved flere anledninger stilte spørsmål underveis. Foreleser benyttet seg av PowerPoint med en fornuftig mengde

informasjon per slide og det var en rolig progresjon i forelesningen som gjorde det lett å følge argumentet. Noen poeng ble illustrert med hjelp av YouTube klipp. Forelesningen ble avsluttet med filmen *In the shadow of the hill* fra Rochina som boken er fra.

Studentene jeg pratet med uttrykte at det var for mye å lese, at de på dette tidspunktet i semesteret satt med en følelse av å ikke klare å skille mellom vesentlig og uvesentlig informasjon. Film ble derfor satt pris på og gjorde i kombinasjon med lesing og forelesning at de lettere ser tråden. Mye ser ut til å være avhengig av hvilken film som vises og hvordan den gjøres relevant for undervisningen.

Evalueringsformen er en 6 timers skoleeksamen. Av 120 oppmeldte studenter, møtte 106 til eksamen. 102 besto eksamen, noe som må sies og være et svært godt resultat. Snittkarakteren var C.

SANT103 Materialitet: Miljø, Stad og Økonomi:

Forelesningene holdes av emneansvarlig og seminarene av vitenskapelig assistent. Jeg deltok på siste forelesningen på kurset, som var en oppsummeringsforelesning basert på spørsmål og innspill fra studentene. Studentene deltok aktivt med oppfølgingsspørsmål. Forelesningen var pedagogisk solid med gode, klare PowerPoint med god bruk av tekst og bilder som ikke gjentar, men bygger på det som sies.

Seminargruppen jeg deltok på jobbet med boken «*Unearthing conflict*» av Fabiana Li. Flere av studentene framhevet at boken var god, inspirerende og passet i forhold til nivået. Den var empirisk og inspirerende. Boka ble lest sammen med Marisol de la Cadenas artikkel. Det ble poengtert at artikkelen var vanskelig å forstå hvis den ble lest før boka. Kjønnfordelingen på seminargruppen var veldig skjev: 1 mann og 10 kvinner. I tillegg bar den preg av at flere studenter ikke dukket opp, så en gruppe besto av en person. Diskusjonene var gode, men enkelt personer på tre av gruppene tok veldig ansvar. Hvor gruppe ble tildelt et kapittel som ble diskutert i 15 minutter.

De fikk 5 min til presentere det i plenum. Seminargruppelider bidro aktivt med oppfølgingsspørsmål under presentasjonene.

Mens gruppene la fram noterte seminargruppeleder stikkord og laget et tankekart for hvert av kapitlene på tavla. Slik jobbet de fram nøkkelord, tema, forhold mellom begreper, oppbygging av argument og relasjonen mellom teori og empiri.

I samtalen jeg hadde med studenter etter seminaret fikk foreleser og seminargruppeleder mye skryt. Foreleser forklarte kompliserte ting på en enkel måte. De satte også pris på at vedkommende var tilgjengelig og lett å kommunisere med. Dette, ble det påpekt, skyldes delvis at de kommuniserer godt med seminargruppeleder som sørger for at spørsmål og kommentarer kommer fram til foreleser. Det ble aktivt benyttet summegrupper i forelesningene og studentene opplevde at det ble skapt et trygt rom for deltakelse. Forelesningene åpner for at folk kan dele, men samtidig rom for de som ikke ønsker å ta ordet eller engasjere seg.

Seminargruppeundervisningen var variert og det ble brukt forskjellige pedagogiske virkemidler. Seminargruppene benytter Canvas blant annet for å lese og kommentere hverandres tekster. Kun de som bidrar får tilgang. Dette opplever studentene som veldig nyttig.

Av 114 oppmeldte til eksamen var det 18 som ikke møtte og en strykt. 95 besto eksamen, noe som igjen er et godt resultat. Snittkarakteren var C.

SANT104 Culture, Meaning and Communication:

Av 122 som ble tilbudt plass på emnet var 38 internasjonale studenter. Det var omlag 60-70 studenter tilstede på forelesningen. Et stort antall av disse var internasjonale studenter. Forelesningen var engasjerende, men skilte seg fra de andre jeg har deltatt på i form av å være en tradisjonell forelesning, med tavlebruk. Forelesningen ble innledet med 15 min oppsummering av de

foregående forelesningene. Framvisning av bilder fra feltarbeidene la grunnlaget for en gjennomgang av tekstene, som i dette tilfellet var forfattet av foreleser.

Willerslevs monografi *Soul Hunters* fungerer bra på kurset. Etter samtaler med foreleser og studenter har det kommet fram noen gode forslag til pensumsendringer som bør vurderes. For det første er en norsk oversettelse av Mary Douglas *Purity and Danger* også med på SANT 103 pensumet. Da faghistorien allerede er best dekket på dette pensumet bør den erstattes med en annen tekst. Levi-Strauss *Science of the concrete* fungerer ikke i arbeidsgruppene og bør vurdert fjernet. Seminargruppe diskusjoner tyder på at viktige tekster av Foucault og Bourdieu blir droppet av studentene. Det ble uttrykt at etnografiske studier som benytter seg av disse teoriene ville hjulpet på forståelse og økt bruk av disse i eksamen og oppgaveskriving. Munn artikkelen er vanskelig men nyttig. Et forslag var å flytte den opp til shamanisme delen med Viveiro de Castro. Det ble til slutt påpekt at det var noe undring over at eksorsisme artikkelen til Kapferer brukes til å diskutere etikk, uten at etikk er ikke nevnt i artikkelen. Dette er et stort felt som det de siste årene har blitt publisert mye på.

Evalueringsformen på kurset er 8 timers skoleeksamen. Av 118 oppmeldte til eksamen var det 20 som ikke møtte og 97 som besto. Alt i alt et godt resultat.

Skrivetrening:

Skrivetrening er et tema som dukker opp i de fleste samtalene jeg har hatt disse to årene og kanskje av verdi for å bedre forholdet mellom opptak på bachelor og master. SANT150 har blitt opprettet med det formål å gi studentene skrivetrening tidlig i studieløpet, noe som oppleves positivt av studenter og ansatte.

Det er obligatorisk skrivetrening som må godkjennes før eksamen kan avlegges på følgende kurs: Første semester SANT100 og SANT150; andre

semester SANT102 og SANT103; tredje semester SANT104 og SANT105; sjette semester SANT260. Dette er et tilbud som burde gi et solid grunnlag for akademisk tekstproduksjon. Det ser likevel ut til å være rom for noen justeringer.

Det er verd å nevne at flere studenter påpekte at seminarundervisningen på SANT150 var dårlig. Dette gjalt ikke seminargruppeleder som var svært dyktig, men innsatsen hos medstudentene var dårlig. De obligatoriske øvelsene på SANT150 var preget av at gruppene var for store så det ble ikke skrevet mye. Dette er ikke reflektert i emneevalueringene og kan være utslag av en gruppe som fungerte dårlig. En student mener at seminarundervisningen er et ideelt sted å vise relevansen av faget i og at det bør satses mer på det.

På SANT260 er det nå tilrettelagt for at studentene skal starte skrivingen tidlig. Dette er et kurs som fikk en del oppmerksomhet i evalueringen for 2013, hvor forbedringspotensialer ble trukket fram. Etter endringer gjennomført for et par år siden, fikk kurset gode evalueringer under mine besøk i 2018. Under mitt besøk V-19 ble det påpekt at kurset fungerte bra, men at de ønsket seg flere enn to møter.

Jeg spurte om det ble lagt opp til «peer review» av medstudenter. Det ble nevnt at det på SANT215 *Komparativ Regional Etnografi* ble lagt opp til at man skulle kommentere på hverandres tekster. Inneværende semester leverte ingen tekster. Alle trakk seg da det ikke var obligatorisk og kolliderte med en innlevering i starten av SANT260. Her er det et klart forbedringspotensial i å koordinere innleveringer på tvers av emnene. Ved en eventuell gjennomgang av bachelor programmet, kan en gradvis økning av studentenes evne til å gi konstruktiv tilbakemelding på medstudenters tekster være et poeng å få med seg. Dette må i så fall inn i emnebeskrivelsene under læringsutbytte. Erfaring med å gi konstruktiv tilbakemelding er en viktig ferdighet å få med seg i alle former for gruppearbeid, men er utelatt fra alle læringsutbyttene jeg har lest.

Av andre utfordringer ble det nevnt at seminarene på SANT215 hadde veldig dårlig oppmøte. Dette påpekte de var en stor utfordring da det er her studentene erfaringsmessig setter ting sammen og får en mer helhetlig forståelse av faget. Frafallet startet uken før en bachelorfrist og tok seg aldri opp igjen. Her bør vi kanskje se nærmere på om det er noe som kan gjøres. De understreket at dette ikke skyldes seminargruppeleder, som de beskrev som veldig dyktig. Av 56 oppmeldt til eksamen, var det 11 som ikke møtte og en stryk. Snittkarakteren var B.

Når det gjelder gapet mellom den gode rekrutteringen på bachelor og de synkende tallene på masteropptaket er kanskje undervisningsformen og oppmøtet på SANT215 noe av det første som bør gripes fatt i.

Undervisningsformer:

Jeg brukte ved begge mine besøk en del tid til å diskutere undervisningsformer. Det som slår meg er at det er en stor variasjon i bruken av Mitt UiB, men kanskje spesielt i forhold til hvordan de ansatte benytter seg av dette verktøyet. Så langt ser det ut til å være mest aktivitet blant seminargruppeledere og et fortsatt stort potensial for å tilrettelegge alternative læringsformer for studentene. En praksis SAI har om obligatoriske Podcaster fra alle forelesninger de første semestrene på bachelor benyttes ikke. I denne sammenheng kan det være verd å merke seg at SAIs faghistorie kurs, Sosant1090, har gått fra å være det mest kritiserte til å få de beste evalueringene etter at foreleser aktivt begynte å bruke mulighetene som ligger i Canvas. Studentevalueringene har spesielt vektlagt nytten av en 12 – 15 minutters podcast med sammendrag av forelesningen som legges ut etter forelesningen. Dette er riktig nok arbeidskrevende, men er en jobb som gjøres en gang. Foreleser og emneansvarlig for kurset, har spilt inn en video hvor han forklarer hvordan han har brukt Canvas på dette kurset. Bachelor og master studentene jeg diskuterte dette med uttrykte et sterkt ønske om å få podcast fra forelesningene.

Det er så langt mitt klare inntrykk at det er en stor og god variasjon i undervisningsformene på instituttet sett under ett. Et par ting gikk likevel igjen. SANT103 *Materialitet: Miljø, stad og Økonomi* ble ved flere anledninger trukket fram som et forbilde. Det var spesielt hennes evne til å bryte opp forelesningen med summegrupper og slik åpne for en mer dialog preget undervisning som stimulerte studentene på en positiv måte, som ble trukket fram. Ellers ble det påpekt at det var mye 2 x 45 min monolog.

Master:

V-19 møtte jeg seks masterstudenter, hvorav de fleste var på siste semester.

Masterprogram er preget av få kurs og mye frihet sammenliknet med andre masterprogram i Norge. 1 semester tar studentene to kurs; SANT301 (20p) og SANT 302 (10p). Begge har obligatoriske innleveringer. Det har i følge studentene fungert bra, men er en veldig selvstendig arbeidsprosess hvor mye av ansvaret for progresjon faller på studenten og veileder.

Alt i alt var masterstudentene fornøyd med programmet. De påpekte ved flere anledninger at kullfølelsen og samholdet først satt seg i siste semester. For fjerde semester V-19 var det meget godt samhold og en positiv atmosfære blant studentene. Det var lite karakterprat og en enighet om at de alle ønsket å levere på tid. Det ble uttrykt at det var første gang de hadde opplevd et prosessarbeid av denne typen og at det var overveldende, men ga en god mestringsfølelse.

De framhevet at veiledningen er en nøkkel for en god erfaring med masterstudiet. Det var en del prat studenten mellom at den praktiseres veldig forskjellig. Noen blir fulgt tett opp og blir «blir hentet på lesesalen». Andre igjen må booke time lang tid i forveien. Det ser ut til å være enighet om at veilederskjemaet ikke følges, men de fleste mener de får mer, ikke mindre enn de skal. Likevel var veiledning et av fire problemområder som ble trukket fram.

På mitt direkte spørsmål om det er lett å bytte veileder svarte alle at det ble opplevd som vanskelig. En følte at veileder ikke var streng nok. En annen hadde fått beskjed om at hvis vedkommende ønsket å bytte veileder så måtte hen ordne det selv. Selv om trakassering aldri ble nevnt, viser den nasjonale rapporten om Mobbing og Trakassering i Universitets- og Høgskolesektoren, publisert i august 2019 at studentene er i en sårbar situasjon hvor studentene føler de er avhengig av gode relasjoner for å få gode karakterer og attester for å komme inn på arbeidsmarkedet er det en frykt for hva som kan bli konsekvensene av å ikke «innpasse seg». Dette er et tema det kan være verd å bevisstgjøre staben så vel som studentene på selv om retningslinjene i dag er klare og tydelige.

Den andre utfordringen som kom fram i samtalen gjelder det antropologer i arbeid som organiseres av Fagutvalget. Her ble det uttrykt at tilnærmingen kanskje var for snever og at det var mye av den samme type jobber som det ble vist til. Dette er kanskje et løft fagmiljøet bør ta i fellesskap og inkludere Norsk Antropologisk Forening i. NAF har den siste tiden jobbet svært mye med dette temaet.

For det tredje er det meget gode pågående forskningsprosjekter på instituttet som åpner for masterstudenter. Her ble det uttrykt noen såre følelser. Masterstudenter med tilknytning til, og oppgaver med relevans for disse miljøene, hadde erfaring med at de aldri var informert om aktiviteter eller trukket aktivt inn i fagmiljøene. Her er det undertegnedes klare oppfatning at prosjektene går glipp av verdifull kunnskap og engasjement. Og studentene går glipp av inspirerende læringsarenaer. I tillegg blir det snakket om slike negative erfaringer som igjen kan ha betydning for rekrutteringen. Dette henger sammen med et siste punkt alle var enig i.

De påpekt klart at det var noen vitenskapelige ansatte som viste interesse og engasjement for dem som studenter, men at fagmiljøet samlet kunne være mer bevisst på å inkludere studentene. Akkurat dette punktet vil jeg tro har

mye å si for den synkende rekrutteringen om det skulle vise seg å være en opplevelse flere kull har hatt og snakket om seg i mellom.

Oppsummering:

I en periode hvor instituttet har mistet stillinger på grunn av synkende studiepoeng produksjon, mener jeg det vil være viktig å se på paradokset mellom økning i opptak på bachelor og nedgang på antall masterstudenter. Inkludert her er hvorfor programmet ikke tiltrekker seg studenter fra andre institusjoner. Studentrekruttering, frafallsforebyggende tiltak og ansettelser bør prioriteres høyt i denne sammenhengen. Her er det et par punkter som jeg vil trekke fram fra denne rapporten.

- En del problematiske trekk ved SANT 215 og 260 har blitt nevnt. Her bør praksis rundt oppmøte og koordinering av innleveringer vurderes nøye. Disse to fagene er meget gode rekrutteringsarenaer for masterprogrammet og det ser ut til at de ikke fungerer slik for øyeblikket.
- For det andre er det uttrykt et sterkt ønske om mer tilstedeværelse og engasjement for studentene fra de fast vitenskapelige ansatte. Her er det to områder som kom fram i samtalene: i) Et fokus på veilederrollen bør prioriteres høyt. ii) En gjennomgang i forhold til hvordan forskningsprosjekter brukes for å skape gode, inspirerende forsknings- og læringsmiljø blant masterstudentene.

Etter å ha deltatt på forelesninger og seminargrupper på de fleste av kjernekursene SANT102, 103, 104 og 105 har jeg noen forslag som jeg mener bør vurderes.

- Foreleserne på disse kursene har en del erfaringer som med fordel kan deles. Canvas er underbrukt og undertegnede er overbevist om at en økt bevissthet på mulighetene som ligger her tilrettelegge for mer fleksibel læring, samt presse mer av læringsaktivitetene over på studentene. Dette vil på sikt frigjøre tid for forelesere og seminargruppeledere. Erfaringen SAI har med sin nye master er at

undervisningsintensiteten har gått opp uten at det er spesielt tydelig i våre timeregnskap.

- Et interessant poeng dukket opp i forhold til bachelorsstudentenes beskrivelse av SANT102. Det ble nevnt av flere at dette faget er veldig vanskelig når de tar det. Flere masterstudenter er enig, men legger til at mange oppdager på feltarbeid at det er et av de mest sentrale faget de har hatt. Hvordan kan dette synliggjøres bedre for studentene som faktisk tar dette emnet? Er det ett tegn på at det er feil plassert i studieløpet?
- Et nytt blikk på om faghistorien er tilstrekkelig dekket gjennom disse fire fagene kan være på sin plass.
- Som evalueringsform benyttes 8 timers skoleeksamen. Slik undervisningen er lagt opp på både SANT103 vil dette kurset egne seg for å prøve ut mappeevaluering som eksamensform. Det vil med stor sannsynlighet bidra til økt skrivetrening, bedre frammøte på seminargruppene og innsparinger i eksamensutgifter og timebruk for fast vitenskapelig ansatte. En kvalitetssikring av eksamenssett og noen kriterier i forhold til gjenbruk bør implementeres. Se ellers kommentarer til eksamensform i rapporten fra 2018.

Rune Flikke (sign.)